

فارسی چهارم ستایش : خدا

دبستان دخترانه علوی

سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰

خدا

ستایش

به مادر گفتم: «آخر این خدا کیست؟
که هم در خانگی ماهست و هم نیست
تو گفتی مهربان تر از خدا نیست
دمی از بندگان خود جدا نیست
چرا هرگز نمی آید به خوابم؟
چرا هرگز نمی گوید جوابم؟
نماز صبحگاهت را شنیدم

تو را دیدم، خدایت را ندیدم.»
به من آهسته مادر گفت: «فرزند!
خدا را در دل خود جوی، یک چند
خدا در رنگ و بوی گل، نهان است
بهار و باغ و گل از او نشان است
خدا در پاکی و نیکی است، فرزند!
بُود در روشنایی‌ها، خداوند.»

پروین دولت‌آبادی

واژگان جدید

دسی : لحظه ای

جوی : پیدا کن، بیاب

یک چند : مدتی، چندی

نهان : پنهان، مخفی

نشان : علامت، نشانه

بود : باشد، هست

بیت و مصراع

✓ شعر خدا دارای هفت بیت است. به هر خط شعر، یک بیت می‌گویند. هر بیت از دو قسمت تشکیل شده است که هر قسمت آن یک «مصراع» نام دارد.

✓ شعر «خدا» چهارده مصراع دارد.

ردیف

دمی از بندگان خود جدا نیست
بهار و باغ و گل از او نشان است

تو گفتی مهربان تر از خدا نیست
خدا در رنگ و بوی گل نهان است

✓ به کلمه یا کلمه هایی که در پایان هر دو مصراع یک بیت تکرار می شوند،
«ردیف» می گویند.

قافیه

خدا در پاکی و نیک است، **فرزند!**

بود در روشنایی‌ها **خداوند**

چرا هرگز نمی‌آید به **خوابم؟**

چرا هرگز نمی‌گوید **جوابم؟**

✓ به حروف مشترک در کلمه‌های پایان هر بیت، «**قافیه**» می‌گویند و کلمه‌های «خدا» و «جدا» کلمه‌های **هم قافیه** هستند.

قافیه

تو گفتی مهربان تر از **خدا** نیست دمی از بندگان خود **جدا** نیست

خدا **در** رنگ و بوی گل **نهان** است بهار و باغ و گل از او **نشان** است

✓ اگر شعری ردیف داشته باشد، قافیه قبل از ردیف می آید.

